

சிலப்பதிகாரத்தில் உவமைகள் நயங்கள் - ஒரு பார்வை

சி. உமாமகேஸ்வரி ^{அ *}, அ. பாரதிராணி ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, அழகப்பா அரசு கலைக் கல்லூரி, காரைக்குடி -3, இந்தியா,

The Literary Elegance of Similes in the Silappathikaram

S. Uma Maheswari ^{a, *}, A. BharathiRani ^a

^a Department of Tamil, Alagappa Government Arts College, (affiliated to Alagappa University) Karaikudi - 630 003, Tamil Nadu, India

*Corresponding Author:

ABSTRACT

The Silappathikaram, one of the Five Great Epics of Tamil literature, stands as a timeless literary masterpiece that vividly reflects the social, cultural, and ethical life of the Tamils over two thousand years ago. Revered as the epic that deeply touches the human heart, it is far more than a narrative of the lives of Kannagi and Kovalan. The work preserves invaluable records of the customs, moral values, natural environment, wildlife, and cultural traditions of ancient Tamil society, making it an enduring source for understanding the civilization of the Sangam age. A distinctive feature of the Silappathikaram is the masterful use of similes, through which Ilango Adigal enriches the narrative with vivid imagery and profound emotional expression. His comparisons illuminate human experiences by drawing meaningful parallels with nature, animals, everyday life, and cultural practices. These similes not only enhance the poetic beauty of the epic but also strengthen characterization, intensify emotional impact, and communicate philosophical and ethical ideas with remarkable clarity. The literary craftsmanship displayed in these figurative expressions reflects Ilango Adigal's exceptional imagination and command of classical Tamil poetics. This article examines the aesthetic qualities and literary functions of similes employed in the Silappathikaram. It analyzes how Ilango Adigal uses figurative language to enrich the narrative, convey cultural values, and deepen the emotional and artistic appeal of the epic. The study demonstrates that the similes of the Silappathikaram are integral to its literary excellence and remain enduring examples of the richness and sophistication of Classical Tamil literary artistry.

Keywords: Tamil poetics, Silappathikaram, Five Great Epics, Classical Tamil literary artistry

முன்னுரை

ஈராயிரம் ஆண்டு காலத் தமிழாரின் வாழ்வியலைத் தெள்ளத்தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டும் காலக்கண்ணாடி சிலப்பதிகாரம் ஆகும். இதனை நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம் எனப் போற்றப்படும் இக்காப்பியம் வெறும் கதைசொல்லும் கருவியாக மட்டுமன்றி அக்கால சமூகத்தின் பண்பாடு, அறம், இயற்கை மற்றும் விலங்கினங்கள் குறித்த ஆழமான பதிவகளையும் கொண்டுள்ளது. இளங்கோவடிகள் தந்துள்ள பல்வேறு உவமைகள் மனித வாழ்வியலோடு பொருத்திப் பார்ப்பதில் கவிஞர்களுக்கப் பெரும் பங்கு உண்டு அவ்வகையில் இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் பல்வேறு உவமை நயங்களைக் பயன்படுத்தியுள்ளார். இதனை ஆராய்ந்து வெளிக்கொணர்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

உவமையின்வகைகள்

ஒரு பொருள் இன்னொரு பொருளோடு குணத்தாலும், தொழிலாலும், பயனாலும் ஒத்து இருப்பதே உவமை என்பதாகும். தொல்காப்பியர், உவமையின் வகைகளாக,

“வினை பயன் மெய் உரு என்ற நான்கே

வகை பெற வந்த உவமத் தோற்றம்” (தொல்.பொருளதி.உவமை.1)

என்று உவமையியலில் விளக்குகின்றார். அதன் அடிப்படையில் புகார்க் காண்டத்தில் வரும் உவமைகளைப் பற்றிக் காண்போம்.

வினை உவமை

ஒரு செயலை மற்றொரு செயலுக்கு உவமித்துக் கூறுவது வினை உவமையாகும்.

“காவிரி நாடன் திகிரி போல், பொன் கோட்டு

மேரு வலந்திரிதலான்” (சிலம்பு.புகார்.மங்கள.1:56)

உயர்ந்த பொன் மேருமலையினை ஞாயிறானது வலம்வரும் செயலானது, சோழனது ஆணைச்சக்கரம் செயல்படும் தன்மையோடு ஒப்பிட்டுக் கூறப்படுவதால் இதுவினை உவமையாயிற்று. இதனை,

“முதிர் கடல் ஞாலம் முழுவதும் விளங்கும்

கதிர் ஒருங்கு இருந்த காட்சி போல” (சிலம்பு.புகார்.மங்கள.3:30-31)

கோவலன், கண்ணகி ஆகிய இருவரும் ஒன்று சேர்ந்திருந்த காட்சியானது ஞாயிறும் திங்களும் தம் முள் ஒருங்கே கூடி இருக்கும் வினையை குறிப்பதால் இதுவும் வினை உவமை ஆகும். மேலும்,

“கள் உக நடுங்கும் கழுநீர் போல” (சிலம்பு.புகார்.இந்திர.19:234)

கோவலனைப் பிரிந்த துயரத்தில் கண்ணகியின் கருங்கண்ணும், கோவலனைச் சேர்ந்த ஆனந்தத்தால் மாதவியின் செங்கண்ணும் நறுந்தாது நிறைந்த மேலேயிருக்கும் கட்டு அவிழ்ந்து தேன் சொரிய நடுங்கும் கழுநீர் மலர்களோடு அவர்கள் இருவரின் கண்களிலும் இருந்து வருகின்ற கண்ணீர் வடிகின்ற வினையை ஒப்பிட்டு கூறுவதனால் இது வினை உவமையில் அமைந்துள்ளது.

மாதவியின் ஆடல் (மின்னல் மற்றும் வில்லின் வேகம்)

மாதவி ஆடும்போது அவளது கை, கால் அசைவுகள் மற்றும் உடல் வளைவுகள் எவ்வளவு வேகமாக இருந்தன என்பதை விளக்க இளங்கோவடிகள் வினை உவமையைப் பயன்படுத்துகிறார்.

“விலயாது எறிந்த கணைபோல...” (சிலம்பு.புகார்.21:17)

வில்லிலிருந்து புறப்பட்ட அம்பு எவ்வளவு வேகமாகவும் துல்லியமாகவும் இலக்கை நோக்கிச் செல்லுமோ, அதுபோல மாதவியின் ஆடல் உறுப்புகள் (கை, கால்) முத்திரைகளைப் பிடித்து இயங்கின. இங்கே அம்பின் 'இயக்கம்' மாதவியின் ஆடலுக்கு வினை உவமையாகிறது.

கோவலன் பிரிந்தபோது கண்ணகியின் நிலை

கோவலன் பிரிந்திருந்த காலத்தில் கண்ணகி தன் அழகைப் பேணாமல் இருந்ததைச் சொல்லும்போது ஒரு வினையைக் கொண்டு விளக்குகிறார்:

“பாவை நீங்கிய பாழ்மனை போன்றாள்” (சிலம்பு.புகார்.112:17)

ஒரு வீட்டில் குடியிருந்த மக்கள் (பாவை போன்றவர்கள்) அந்த வீட்டை விட்டு வெளியேறிய பிறகு, அந்த வீடு எப்படிப் பொலிவிழந்து 'பாழ்' அடைந்து கிடக்குமோ, அதுபோலக் கோவலன்

பிரிந்ததால் கண்ணகியின் உடல் பொலிவிழந்தது. குடியிருப்பு நீங்கிய 'செயல்' இங்கே உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பாண்டியனின் உயிர் பிரிதல்

வழக்குரை காதையில் கண்ணகியின் சிலம்பு உண்மையை மெய்ப்பித்தவுடன், பாண்டிய மன்னன் தன் தவறை உணர்ந்து உயிர் நீக்கிறான். அந்தத் தருணத்தை ஒரு கருவியின் வினைக்கு ஒப்பிடுகிறார்:

"தாழ்ந்த குடையன் தளர்ந்த செங்கோலன்

பொன்செய் கொல்லன் தன்சொல் கேட்ட

யானோ அரசன்? யானே கள்வன்! என

வடுவொடு வாடி மயங்கி வீழ்ந்தனன்" (சிலம்பு.மதுரை.117:11)

செங்கோல் வளைந்ததைக் கண்ட பாண்டியன், துலாக்கோலின் (தராசு) முள் நடுங்கி ஒரு பக்கம் சாய்வதைப் போலத் தன் உயிர் நிலை தடுமாறி விழுந்தான். தராசு முள்ளின் 'சாய்வு' மன்னனின் வீழ்ச்சிக்கு வினை உவமையாகிறது.

பயன் உவமை

ஏதேனும் ஒன்றால் உண்டாகும் பயனை மற்றொரு பயனுக்கு உவமையாகக் கூறுவதாகும்.

"நாம நீர் வேலி உலகிற்கு அவன் அளிபோல்

மேல் நின்று தான் சுரத்தலான்" (சிலம்பு.புகார்.மங்கள.89)

சோழ மன்னனின் அருளைப் பெறுகின்றதனால் ஏற்படுகின்ற பயனைப் போன்று கடலால் சூழப்பட்ட உலகமானது நீரைச்சுரந்து அனைத்துயிரையும் வாழவைக்கின்ற மழையினது பயனைக் குறிப்பதனால் இது பயன் உவமைஆகும்.

"அது தன்னில் மாகவான் நிகர் வண்கை மாநாய்கன்

குலக் கொம்பர்" (சிலம்பு.புகார்.மங்கள.3:23-24)

வானத்தின் கொடைப்பயன் மழை. அதனைப் போன்று மாநாய்கனின் வண்மை கொண்ட கொடைத் தன்மையின் பயனைக் கூறுவதினால் இதுவும் பயன் உவமையாகும்.

மெய் உவமை

இதை வடிவம் என்றும் கூறலாம். ஒன்றின் வடிவத்தை மற்றொன்றின் வடிவத்துக்கு உவமையாகக் கூறுவதாகும்.

"மைத் தடங்கன் மணமகளிர் கோலம் போல் வனப்பு எய்தி" (சிலம்பு.புகார்.கானல்வரி.1:2)

என கானல் வரிப்பாடல்களை கோவலனும், மாதவியும்பாடும் போது, மாதவியானவள் மீட்டுகின்ற யாழானது ஒப்பனைச் செய்யப்பட்ட மணமகளின் கோலத்தையுடைய அழகையும், பத்தர், கோடு, ஆணி, நரம்பு போன்ற வடிவத்தையும் கூறுவதனால் இதுமெய் உவமையாகும்.

"இரு பெருவேந்தர் முனையிடம் போல" (சிலம்பு.புகார்.இந்திர.4:60)

வரிசையாக வளர்ந்த சோலை மரங்களைத் தூண்களாகக் கொண்டு கட்டப்பட்ட கடைகளையுடையதும், இரண்டு பெருவேந்தர்களின் போர் முனைகளுக்கும், இடைப்பட்ட நிலம்

போன்று ஆரவாரமிக்கதாக மருவூர்ப்பாக்கமும், பட்டினப்பாக்கமும் விளங்குகின்ற வடிவத்தைக் கூறுவதால் இதனை மெய் உவமை எனலாம்.

உருஉவமை

இதனை நிற உவமை என்றும் கூறலாம். ஒரு பொருளின் நிறத்தை மற்றொரு பொருளுடன் உவமையாக்கிக் கூறுவது உரு உவமையாகும்.

“கொங்கு அலர் தார்ச் சென்னி குளிர் வெண்குடை போன்று இவ்

அம்கண் உலகு அளித்தலானன்” (சிலம்பு.புகார்.மங்கள.1:23)

சோழனுடைய குடையானது வெண்மை நிறத்தைக் கொண்டது. அதுபோலவே இவ்வுலகை குளிர்ச்சியடையச் செய்யும்திங்களும் வெண்மை நிறமுடையது என நிறத்தை ஒப்புமைப்படுத்திக் கூறுவதால் இது உரு உவமையாகும்.

“பொங்கழி ஆலைப் புகையொடும் பரந்து

மங்குல் வானத்து மலையின் தோன்றும்” (சிலம்பு.புகார்.நாடு.9:151-152)

கவுந்தியடிகள், கோவலன், கண்ணகி ஆகிய மூவரும் மதுரை மாநகருக்கு செல்லும் வழியில் உள்ள பல ஊர்களும், அவ்வூர்களுக்கு இடைப்பட்ட நாடுகளும், பொங்கி எழுகின்ற கரும்பாலைப் புகையினால் வானம்பரக்கப் பெற்று இருண்ட மேகங்கள் கவிந்திருக்கும் பெருமலையினை போன்றுள்ளதாகும். இவ்வாறாக ககரிய மேகத்தைப் போன்று பல இடங்களில் ஊர்களானது கருமைநிறமுடைய மலைகளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுவதினால் இது நிற உவமை ஆயிற்று.

மாதவியின் ஆடல் (மின்னல் மற்றும் வில்லின் வேகம்)

மாதவி ஆடும்போது அவளது கை, கால் அசைவுகள் மற்றும் உடல் வளைவுகள் எவ்வளவு வேகமாக இருந்தன என்பதை விளக்க இளங்கோவடிகள் வினை உவமையைப் பயன்படுத்துகிறார்.

“வில்லியாது எறிந்த கணைபோல...” (சிலம்பு.புகார்.21:17)

வில்லிலிருந்து புறப்பட்ட அம்பு எவ்வளவு வேகமாகவும் துல்லியமாகவும் இலக்கை நோக்கிச் செல்லுமோ, அதுபோல மாதவியின் ஆடல் உறுப்புகள் (கை, கால்) முத்திரைகளைப் பிடித்து இயங்கின. இங்கே அம்பின் ‘இயக்கம்’ மாதவியின் ஆடலுக்கு உவமையாகிறதை அறியமுடிகின்றது.

கோவலன் பிரிந்தபோது கண்ணகியின் நிலை

கோவலன் பிரிந்திருந்த காலத்தில் கண்ணகி தன் அழகைப் பேணாமல் இருந்ததைச் சொல்லும்போது ஒரு வினையைக் கொண்டு விளக்குகிறார்:

“பாவை நீங்கிய பாழ்மனை போன்றாள்”

ஒரு வீட்டில் குடியிருந்த மக்கள் (பாவை போன்றவர்கள்) அந்த வீட்டை விட்டு வெளியேறிய பிறகு, அந்த வீடு எப்படிப் பொலிவிழந்து ‘பாழ்’ அடைந்து கிடக்குமோ, அதுபோலக் கோவலன் பிரிந்ததால் கண்ணகியின் உடல் பொலிவிழந்தது. குடியிருப்பு நீங்கிய ‘செயல்’ இங்கே உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மாதவியின் நடனத்தில் உவமைகள்

மாதவி அரங்கில் ஏறி ஆடும்போது, அவளுடைய அசைவுகள் மிக விரைவாகவும் நுட்பமாகவும் இருந்தன. இதனை விளக்க இளங்கோவடிகள் "மின்மினி" மற்றும் "வில்" போன்ற உவமைகளைப் பயன்படுத்துகிறார். இதனை,

"மின் இடை வருத்தம் வீணை கழல...

பொன் வரை மார்பின் புனை பூண் மார்பன்..." (சிலம்புபுகார்.இந்திர.27 :232)

மாதவியின் மெல்லிய இடை, அசைந்து ஆடும்போது மின்னலைப் போலத் தோன்றியதாக அவர் வர்ணிக்கிறாதை அறியமுடிகின்றது.

மாதவியின் பிரிவும் கண்ணகியின் கோலமும்

கோவலன் பிரிந்திருந்தபோது, கண்ணகியின் நிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதற்கு இளங்கோவடிகள் மிகச்சிறந்த உவமையைக் கூறுகிறார்:

"உருகெழு செந்நீரார் உற்ற நோய் தீர்க்கும்

அருமருந்து அன்னாள்..." (சிலம்பு.மதுரை.27:199)

கண்ணகி தன் கணவனுக்கு இழைக்கப்பட்ட துன்பத்தைப் போக்க வந்த "அருமருந்து" போன்றவள் என்பது இங்கு உவமை. மேலும், அவள் மேக்கப் (அலங்காரம்) இல்லாமல் இருந்ததை, "படம் இல்லாத ஓவியம்" போன்றும், "ஒளி இழந்த நிலவு" போன்றும் இளங்கோவடிகள் ஒப்பிடுகிறதைக் காணமுடிகின்றது.

மதுரையின் அழிவு (நெருப்பு உவமை)

மதுரை எரியும் போது, அந்தத் தீயின் சீற்றத்தைச் சொல்லும்போது,

"முனை முகத்து எஃகம் போல..." (சிலம்பு.மதுரை.33:87)

போர்க்களத்தில் பகைவரை அழிக்கும் கூர்மையான வாளைப் போல, கண்ணகியின் சினம் மதுரையை அழிக்கும் நெருப்பாக மாறியது என உவமிக்கிறார்.

மதுரை எரியும் காட்சி

மதுரை எரியும் போது அந்தத் தீ பரவிய வேகத்தை கூறும்போது இளங்கோவடிகள்,

"முனை முகத்து எஃகம் போல..." (சிலம்பு.மதுரை.12:15)

போர்க்களத்தில் கூர்மையான வேல் அல்லது வாள் பகைவர்களின் கூட்டத்திற்குள் எப்படிப் புகுந்து அழிக்குமோ, அதுபோலக் கண்ணகி ஏவிய தீ மதுரையை அழித்தது. வேலின் 'ஊடுருவல்' தீயின் பரவலுக்கு உவமையாகிறது.

முடிவுரை

ஒரு பெண்ணுக்கு அலங்காரம் எவ்வளவு சிறப்புடையதோ அவ்வளவு சிப்புடையது செய்யுளுக்கு உவமை. சிறப்பாக அமைகிறது. செய்யுள் சிறப்பு பெறுவதற்கு இந்த ஒப்பு நோக்குமுறை அதிகம் பயன்படுகிறது. சிலம்பு, தமிழரின் தனிபெருஞ்செல்வம், நெஞ்சை அள்ளும் சுவையுடையது. இவ்வாறாக கதையையே சுவையுடையது என்றால் அதனோடு அனைவருக்கும் எளிதில் புரியும் வண்ணமும், இலக்கியச் சுவை ஊட்டும் ஆர்வத்துடனும் இளங்கோவடிகள் பல்வேறு இடங்களில் வாழ்வியலோடு உவமைகளைக் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

References

இளம்பூரணனார் (2011), தொல்காப்பியம் பொருளாதிகாரம், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை
மாணிக்கவாசகம், ஞா. (2010) சிலப்பதிகாரம், தெளிவுரை, உமா பதிப்பகம், மண்ணடி, சென்னை

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License